

Studentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

je vrgel pod vlak 35letni brezposelni hlapec Lovrenc Selovin, rojen v Hrenovici pri Postojni. V prostovoljno smrt pod vlak ga je nagnala brezposelnost.

Slovenska Krajina.

VELIK LJUDSKI SHOD STRANKE DR. A. KOROSCA V GORNJI LENDAVI.

Goričanci! V nedeljo 27. septembra bode v Gornji Lendavi velik ljudski shod stranke g. dr. Korosca za naše lepo Goričko. Shod se bo vršil ob 11. uri na prostem pred cerkvijo. Slavnostni govorniki bodo: g. minister v pokoju Ivan Vesnjak in tajnik JRZ g. Marko Krajnc, kakor tudi še več drugih poznanih govornikov. Pohitimo zato vsi ta dan v Gornjo Lendavo, da tam, v srcu lepe Goričke, javno posvedočimo našo slovensko skupnost, dokažemo svojo zavednost in zvestobo do našega edinega voditelja g. dr. Korosca! Vai, ki si želimo nazaj one boljše čase, ki so bili pod prejšnjo vlado g. dr. Antona Korosca, moramo 27. septembra v Gornjo Lendavo, da s tem podpremo našo dobro stvar in zahtevo.

Danes to vsi občutimo, da to malo svobode, ki nam jo je povrnili naš voditelj g. dr. Anton Korosec, hočejo spet izkoristiti v svoje mračne namene razni plačani komunistični, JNSarski in tudi Mačkovi agenti in agitatorji in pri tem obljubljajo vse mogoče stvari. Ni jim sicer do našega trpečega ljudstva, ampak bi samo radi preko tega ljudstva prišli do svojih nepoštenih in sebičnih namenov. Mi pa se ne damo več zapeljevati, ker vemo, da našemu kmečkemu ljudstvu ne bodo pomagali in dobro spravili ne komunistični, ne JNSarski, niti Mačkovi agentje. Od tujca nimamo prav ničesar pričakovati! Naše mesto in mesto vsakega poštenega slovenskega kmeta je edinole v taboru dr. Antona Korosca!

Zato, Goričanci, pojdemo v nedeljo 27. sept. vsi brez razlike v Gornjo Lendavo na veliki naš

shod in s tem dokažimo, da smo vsi Goričanci eno in da tesno drug ob drugem korakamo za našim voditeljem g. dr. Koroscem, ker vemo, da nas samo on more pripeljati do boljše in lepše bodočnosti!

Renkovci. Na Marijin praznik 8. septembra je bila veselica v gostilni g. Ferka in so se moški tako zlasali, da so celo enemu zobe zbili.

Bogojna. Na praznik 8. septembra je daroval prvo sv. mašo p. Bojnec Engelbert iz Strehovec, ki je po poklicu frančiškan. Slabo vreme je služilo novomašniku, ali vseeno ga je veliko število vernikov spremljalo v prelepo bogojnsko cerkev. Vodil je novomašnika k oltarju domači g. plebanoš Hauko Jožef, asistrala sta gg. Zver Ivan in en redovnik iz Maribora. Pridigal je domači gospod iz zavoda, ki je marsikaj povedal za tolažbo novomašniku in tudi vernikom v korist.

Turnišče. Na Marijin praznik 8. septembra je bilo prošenje v Turnišču v prelepi cerkvi Marije pod Logom. Ob tej priliki je pridigal pri službi božji g. novomašnik Zver Ivan iz Lipe.

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domača tovarna
Ivan Paspa i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtevo

Turnišče. Poročila sta se g. Čizmažija Ivan z gđc. Kučko Barico iz Turnišča. Mlademu paru želimo obilo sreče v zakonu!

Poldrugo leto star fantiček utonil. V Trnju pri Črensovcih je strmoglavil v odsotnosti staršev v potok poldrugo leto stari sinček Štefana Sarjaša, zidarskega pomočnika. V potoku je bilo komaj 30 cm vode.

Zagoneten umor. V Sotini blizu madžarske meje so našli orožniki mrtvega in z razbito lobanjo delavca Antona Bičko. Zločin je bil izvršen pred 14 dnevi in najbrž od tihotapcev, ki so izšli Bička pomotoma za graničarja. Rajni zapušča ženo in petero nepreskrbljenih otrok.

Tridnevna proslava 700letnice velikonedeljske župnije.

Sprejem velikega mojstra in prvi dan proslave.

Začetek velikonedeljskega jubileja je tvoril svečan sprejem velikega mojstra križiškega reda — opata Schälzky, ki je po prihodu v Prlekijo 5. septembra najprej obiskal ormoško bolnico, kjer so ga pozdravili redovni duhovniki s prijemom p. Valerijanom Učakom na čelu. Po kratkem odmoru v Ormožu se je odpeljal visoki gost proti Veliki Nedelji. Na meji velikonedeljske župnije je pričakalo velikega mojstra 60 konjenikov in 30 kolesarjev. Po pozdravu voditelja teh krepkih fantov se je peljal g. opat, spremljan od konjice in kolesarjev, že na večer proti župnijski cerkvi, iz katere so ga od daleč pozdravljali zvonovi in so mu grmeli v pozdrav strelji iz topičev.

Cela velikonedeljska župnija se je zbrala k svečanemu sprejemu.

V imenu župnije je spregovoril pozdravne besede domači g. župnik p. Gregor Cerar. Za njim je izrekel g. opatu dobrodošlico zastopnik občine. Ganljiva je bila pozdravna deklamacija Božice Medikove, katero sta spremljali dve mali dekletci, ki sta držali v rokah papeško in redovno zastavo. Velikega mojstra je ganil prisrčen ter veličasten sprejem. Zahvalil se je za izrečene pozdrave v latinskem, češkem in nemškem jeziku, povdarjajoč, da bi naj Slovenci tudi za naprej varovali svoj največji zaklad — sv. vero.

Po končani zahvali g. opata se je pomaknil sprevid redovne in svetne duhovščine v res krasno ozaljšano cerkev. Veliki mojster je otvoril jubilejno sloves-

Zvočniki v službi uravnavanja prometa.

Pri zadnjih olimpijskih igrah v Berlinu so prvič postavili zvočnike v službo za uravnavanje prometa. Iz policijskih avtomobilov in kolodvorov so narekovali iz zvočnikov množicam pot. Ta prvi poskus se je sijajno obnesel. Sedaj prihaja že iz Londona sporočilo, da se je tudi angleška prestolnica oprijela tega sredstva za boljše uravnavo prometa. Na posebno nevarnih prometnih križiščih bodo za bodoče policiste zamenjali z zvočniki.

Signalne luči mesto železniških zatvornic.

V Čehoslovaški razmišljajo o načrtu, da bi za bodoče zamenjali na

bil prijazen, tako da mu je bil Ravnjak iz srca hvaležen.

Na prihodnjo sejo ni prišel nihče drug kakor samo Osojnik. Po hinavsko se je kregal in udrihal po občinskih možeh, ki jih ni bilo. Ravnjaka je tako ujezilo, ko je videl, kako so se mu vsi razen Osojnika po robu postavili, da jih je že mislil okrajnemu načelniku zatožiti. Vendar si je še premislil in je za črno nedeljo sklical drugo sejo, na vabilih pa pripomnil, da so na dnevnem redu važne in nujne zadeve. Tokrat so prišli vsi razen Osojnika, ki se je opravičil, da je bolan. Seja se je v redu izvršila, pri slučajnostih pa so se možje razburili. Stopar je namreč zopet načel županovo ženitev. Ko ga je ta spet kakor zadnjič zavrnil, da take reči ne spadajo na občinsko sejo, so se nekateri oglasili:

»Seveda spadajo! Kajpak!«

»Kako to, ha?« se je razvnel župan.

»Tako ti povem,« je dejal Stopar. »Gotovo imamo občinski možje pravico in dolžnost, da se pomenimo, ali bomo pustili, da se cigani tu naselijo.«

»Kaj? Kaj? Ne dam, da tako pljuvate name in na mojo družino!« je vpil Ravnjak, rdeč od jeze.

»Počakaj! Saj nas nisi prav razumel,« je miril stari Repnik, ki je bil eden najstarejših med možmi.

»Ne mislimo tebe in tvoje družine. Če vzameš ciganko, se bodo še drugi cigani, dekletini sorodniki, pritepli in hoteli tu udomačiti.«

»Pavli nismo nasprotni... Pridno in čedno dekle je... Njej bi vsi privoščili,« so se po vrsti oglašali, »ko bi ne bila ciganskega rodu... Kjer je še do zdaj kak cigan dobil domovinsko pravico, povsod tam se jih je nabrala počasi cela tropa.«

»Da se kaj takega ne zgodi, zato bom že jaz skrbel,« je dejal Ravnjak.

»Saj tega še ne moreš ne. Kaj bo pa žena rekla? Sorodnikov se vendar ne more kar tako odreči.«

»Sorodnika nima nobenega.«

»Ha, le počakaj!... Čim se oženiš, ti bo prilezla vsa ciganska svojat... Vsi bodo hoteli biti s teboj v sorodu: ta bo rekel, da je Pavlin brat, druga, da je Pavlina bratranka in kaj še vse.«

»Psa bom naščul nanje, če bodo hodili okoli oglov.«

»Cigani se psov ne bojijo... Več ko jih našeneš, več ti jih pride... Po vsej Bistrici se bodo razkropili... in kradli bodo... in goljufali... in dan na dan prosili in beračili... in se hvalili, da so z Ravnico v sorodu.«

»Menda ne bo težko, da se jih iznebimo in jih preženemo. Zakaj pa so orožniki?«

»Ha, to se ti ne bo posebno podalo, če boš z orožniki preganjal ženine sorodnike,« je zagodel Rutar, surov gorjanec.

nost s klicanjem sv. Duha, nakar je govoril s prižnice o župniji, ki je družina božjih otrok, p. Jože Šavora, vodja vaje-niškega doma iz Ljubljane.

Po slovesnih večernicah so zažareli z vseh okoliških gričev kresovi in tudi žup-na cerkev je oznanjala z lepo razsvetlja-vo, da je pričel pri Veliki Nedelji 700let-ni jubilej.

Zalibog je bilo v nedeljo zjutraj slabo vreme, ki je motilo svečanosti, katere so pričele z rano službo božjo. Zbranim ver-nikom je pridigal semiški župnik g. Raj-ner Erklavec. Lepo je govoril o župniku kot očetu župnije. Pri sv. daritvi ob 9. uri je imel pridigo prior pater Valerijan Učak. Njegove besede so se nanašale na sv. mašo, ki je središče krščanskega živ-ljenja v vsaki župniji. Za pridigo je slu-žil pontifikalno sv. mašo ob asestenci re-dovne duhovščine veliki mojster — opat Robert Schälzky. Po končani sv. maši je bila zahvalnica za našega mladostnega kralja Petra II. ob priliki njegovega roj-stnega dne.

Igra »Naša apostola« je odpadla zaradi slabega vremena.

Drugi in tretji dan jubileja.

Drugi dan 700letnice 7. september je bil predvsem posvečen spominu vseh onih Velikonedeljanov, ki so v tej dolgi dobi umrli. V nabito polni cerkvi je daroval slovesno črno sv. mašo ob 6. uri zjutraj p. prior Val. Učak. Po sv. maši je bila procesija na prenovljeno ter okrašeno pokopališče, kjer je govoril g. p. prior.

Popoldne krog 5. ure se je zbrala vsa župnija k slovesnemu sprejemu ljubljans-kega škofa. Zvonovi so odzvonili, topiči so odgrmeli, ko sta vladiko pozdravila velikonedeljski g. župnik in škofov koroški rojak g. učitelj Kotnik. Sprevod je zavil po sprejemu v cerkev, kjer je imel pridigo o presv. Rešnjem Telesu središki g. župnik p. Alfonz Klemenčič. Po cerk-venem govoru se je številni narod razvil v nočno evharistično procesijo, ki se je pomikala skozi Veliko Nedeljo ob svitu bakel. V res veličastnem pohodu je nosil

Krajevne šolske odbore prosimo, da svo-ja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Najsvetejše ljubljanski g. škof. Zvonovi so slovesno pritrkavali iz župne cerkve, kresi so svetili, rakete so švigale, pokalo je iz topičev in narod je ganljivo prepe-val . . . Nočno procesijo je zaključil bla-goslov.

Končala je proslava 7. septembra s po-menljivo igro »Naša apostola« na obšir-nem dvorišču križniške pristave.

Sklepne slovesnosti so se vršile na Ma-rijin praznik 8. septembra. Pred rano sv. mašo je pridigal središki kaplan p. Nor-bert Klement o nebeški Materi Mariji. Tiho sv. mašo, med katero so pristopali verniki v obilnem številu k mizi Gospodo-vi, je odslužil ljubljanski knezoškof.

Kmalu po rani sv. maši so pričakali na meji fare konjeniki in kolesarji našega nadpastirja, kjer mu je izrekel dobrodo-šlico g. Rajh. Ljudje iz sosednih župnij so prihitali pod vodstvom duhovščine v procesijah, da pozdravijo s številno mla-dino svojega škofa. Po prisrčnem pozdra-vu z mahanjem z robčki so govorili vlad-iki v pozdrav: domači g. župnik, zastop-

nik občine, šole, gasilcev ter ljudskošol-ske mladeži.

Prevzvišeni se je zahvalil za prisrčni sprejem in se je podal z duhovniki na tri-buno, na kateri je bil oltar in govorniški oder.

Številne množice je navduševal za žup-no cerkev kot skupni dom vseh župljanov ljubljanski škof. Po pridigi je odslužil ti-ho sv. mašo z ljudskim petjem in ob spremljevanjem središke godbe naš kne-zoškof.

Po službi božji je otvoril slavnostno zborovanje g. prior p. Učak. Po izreče-nem pozdravu na cerkvene ter svetne do-stojanstvenike so bile odposlane tri brzo-javke: sv. očetu, kralju in velikemu moj-stru. Sledil je govor našega nadpastirja. Za škofom so govorili: starešina srezke-ga sodišča v Mariboru g. dr. Lovrenčič, ki je kot slavnostni govornik obravnaval razmerje med župnijo ter javnim življe-njem, ter za njim še zastopniki vseh žup-nij velikonedeljske dekanije.

Po končanem zborovanju je pel narod zahvalno pesem in naš vladika je podelil kot zaključek 700letnega tridnevnega ju-bileja navzočim množicam blagoslov z Najsvetejšim.

Popoldne je bila na križniški pristavi ponovitev igre »Naša apostola«, kateri sta prisostvovala oba slovenska škofa.

PROSVETNI TABOR V PETROVČAH.

Prosvetni tabor katoliških moš in fantov se vrši 20. septembra 1936 v Petrovčah s sv. ma-šo ob devetih in pridigo. Govori teharski gosp. župnik Pavel Vesenjāk. Po službi božji bo zbo-rovanje. Vsem katoliško zavednim moškim kli-čemo: na veselo svidenje pri Materi božji v Pe-trovčah! Vsi na praznik!

Narodna prosveta v Središču ob Dravi vpri-zori v nedeljo dne 27. septembra ob 7. uri zve-čer veseligr s petjem v petih dejanjih »Šte-

vilke gospe Rožmarinke«. Vljudno vabljeni vsi prijatelji smeha in obenem pouka.

Zgornja Ponikva. Lepo se je obnesla 8. sept. cerkvena slovesnost na Gornji Ponikvi, ob ka-terih priliki je bila blagoslovljena nova fantov-ska zastava mladeniške organizacije. Zastava je krasno delo šolskih sester iz Maribora. Poleg številnih botrov in boterc je bil slavnostni bo-ter tudi mestni župan celjski g. Mihelčič, ka-terih je tudi pri dopoldanski cerkveni proslavi imel na navzoče pomemben govor. Mladeniška organizacije je pod vodstvom Razdevšek Tileka popoldne vprizorila igro »Igra od dobrote«. Pri celodnevni proslavi je igrala rudarska godba iz Velenja. Mladeniški organizaciji za tako hiter napredek moramo le častitati!

»Če jih pri enem kraju naženeš, ti pri drugem spet prilezejo . . . Pregnati te zalege nisi kos.«

»Da, da, v desetih letih znamo imeti že prav-čedno število ciganov na Bistrici,« jo je spet Rutar zasolil.

Ravnjak je menil, da letijo te besede na njegove bodoče otroke; živo je zardel in zaškripal z zobmi. Toda že so se oglasili drugi:

»Tako se nam bo zgodilo kakor onim na Beli . . . Da, tam so pred petdesetimi leti sprejeli neko ciganko z otrokom; danes pa je že čez sto ciganov, ki imajo vsi na Beli domovinsko pravico . . . Beljani pa plačujejo za njimi, da se jim črno dela pred očmi, take doklade imajo. Kaj mislite: toliko beračev in potepuhov na eni občini!«

Ko da bi mu s kolom po glavi razbijal, tako je bilo Ravnjaku. Nekaj časa se je še otepal, potem pa je obsedel ves skrhan in malodušen. Da bi ga do kraja pritisnil, mu je Stopar tole zasolil:

»Občinski možje smo dolžni, da varujemo občino vsake škode. Ako ostaneš pri svoji nameri, nam ni druge, ko na glavarja se moramo obrniti.«

»Vsaj župana moramo dobiti drugega, takega, ki se ne bo s cigani bratil,« je zarogovilil Rutar.

Tedaj je Ravnjak prebledel in se od jeze stresel. Pobral je klobuk in odropotal, ne da bi koga po-zdravil.

Ko je prišel domov, so se ga posli kar prestrašili, tak je bil. Obraz mu je bil spačen, ne besede ni rekel, ni jedel nič, niti slekel se ni, kakor zmešan je letal ves večer po svoji čumnati gor in dol. Šele proti polnoči se je toliko umiril, da je začel trezno misliti.

Živo se je spomnil vsega, kar so mu govorili občinski možje, spomnil tudi tega, kar mu je sestra nametala v obraz, vse bolj ga je navdajal strah pred sramoto in ponižanjem, ki ga je čakalo, in nič dru-gega ni imel, da bi se bil branil pošastnih prikazni bodočnosti kakor svojo ranjeno ljubezen in sočutje z dekletom in besedo, ki jo ji je dal . . . V duši mu je divjal vihar in ga gnal skoraj v obup. Zdaj je bil videz, da je zmagala ljubezen; koj nato so mu za-mračili srce strahovi, ki so jih zbudili neusmiljeni ljudje.

Najhujše se mu je zdelo to, da bi vsa reč prišla pred okrajnega glavarja. Okrajni glavar ga je zelo čislal in mu je že večkrat pokazal, koliko na njega da. Da bi ga pred tem osmešili, da bi ga ta moral grajati, morda celo odstraniti, to se je zdelo Rav-njaku bolj strašno ko vse drugo.

Dva dni in dve noči je vihrala burja v njegovi duši; potem je čast premagala ljubezen. Odločil se je, da se ciganke odreče in se z njo lepo pobota. Ta svoj sklep je takoj razodel nekaterim občinskim možem, ki so ga po vsej fari razglasili.

(Dalje sledi.)

železniških prelazih do-sedanje zatvornice s signalnimi svetilkami. Te luči bo mogoče vpe-ljati, ker se je že posre-čila tozadevna iznajdba nekemu češkemu inžen-nerju. Nova vpeljava bo posebno velikega po-mena za avtomobiliste, katere bo v noči opozar-jala na prihod vlakov in bo izostalo toliko trčenj avtomobilov z lokomotivami.

Indijanci so imenovali svoje pipe tobago.

Kolumb, odkritelj A-merike, je naobrnil to besedo na zelišče, kate-rega so palili Indijanci v svojih pipah in je krstil rastlino za tobac-co. Naša beseda tabak je nastala iz omenjene-ga nerazumevanja.